

Dosarul nr. 3ra-452/2022
2-19098672-01-3ra-20042022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. Gr. Cazacu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

27 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Stanciu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoane terțe Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea stabilirii pensiei pentru vechime în muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, casată integral hotărârea din 05 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă decizie de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 27 mai 2019 Igor Stanciu a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoane terțe Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 38/2019/96 din 10 ianuarie 2019 privind refuzul stabilirii pensiei, obligarea stabilirii pensiei pentru vechimea în muncă de 22 ani, 05 luni, 24 zile acumulată în cadrul serviciului în Ministerul Afacerilor Interne, calcularea cuantumului acesteia conform soldei bănești lunare în mărime de 14 130,00 de lei, repararea prejudiciului moral prin adjudecarea sumei de 10 000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Igor Stanciu a indicat că a activat în cadrul organelor afacerilor interne de la 26 februarie 1993 până la 30 mai 2008.

Reclamantul a menționat că în perioada activității în cadrul Ministerului Afacerilor Interne a exercitat atribuții de funcție în condiții nocive, muncă în izolatoare de urmărire

penală, care cad sub incidența Legii cu privire la sistemul penitenciar și care beneficiază de înlesniri legale la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei.

Potrivit certificatului nr. 150 din 07 iunie 2018, eliberat de Ministerul Afacerilor Interne, vechimea în muncă a lui Igor Stanciu pentru stabilirea pensiei conform art. 13, lit. a) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, la data de 30 mai 2008, a constituit 22 ani, 05 luni, 24 zile.

Reclamantul a susținut că potrivit certificatului nr. 6 din 06 iulie 2018 solda lunară a acestuia a constituit suma de 14 130 de lei, din care urma să se calculeze cuantumul pensiei pentru vechimea în muncă.

La 20 iulie 2018 Igor Stanciu a depus la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ocnița cerere privind stabilirea și calcularea pensiei pentru vechimea în muncă în conformitate cu art. 13, lit. a) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne.

Prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ocnița nr. 38/2018/13615 din 17 august 2018, cererea de stabilire a pensiei a fost respinsă.

La 25 septembrie 2018 Igor Stanciu a depus cerere prealabilă prin care a contestat netemeinicia și ilegalitatea deciziei respective, menționând că autoritatea pârâtă a interpretat eronat prevederile art. 13, lit. a) și art. 50, alin. (1), lit. b) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne.

Ulterior, la 10 ianuarie 2019 Casa Națională de Asigurări Sociale a emis decizia nr. 38/2019/96 privind refuzul stabilirii pensiei pentru limita de vârstă, invocând prevederile art. 2, alin. (1) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, ori pensia pentru vechimea în muncă se stabilește la eliberarea din funcție.

Decizia respectivă a fost adusă la cunoștință lui Igor Stanciu la 04 martie 2019, care a fost contestată prin cerere prealabilă la 28 martie 2019.

La 29 aprilie 2019 Igor Stanciu a recepționat refuzul nr. S-860/19 din 26 aprilie 2019, prin care s-a refuzat în stabilirea pensiei pentru alte motive decât cele indicate în decizia nr. 38/2019/96 din 10 ianuarie 2019 și anume organul de asistență socială nu a recunoscut înlesnirile pentru stabilirea pensiei de două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în cadrul izolatorului de detenție preventivă și urmărire penală, serviciul escortă al Ministerului Afacerilor Interne.

În opinia reclamantului decizia respectivă este ilegală și contravine prevederilor Legii nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, care la art. 13 lit. a) stabilește că, militarii care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, care la 01 iulie 2011 au o vechime în serviciu de cel puțin 20 ani și 6 luni au dreptul la pensie pentru vechime în serviciu.

Reclamantul a susținut că la 30 mai 2008, data eliberării din cadrul organelor afacerilor interne, deja avea o vechime în muncă de 22 ani, care era suficientă pentru stabilirea pensiei.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani din 05 martie 2020 a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Igor Stanciu. A fost anulată decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ocnița nr. 38/2019/96 din 10 ianuarie 2019 privind refuzul stabilirii pensiei în privința lui Igor Stanciu. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale de a stabili în privința lui Igor Stanciu pensie pentru vechime în muncă de 22 ani, 05 luni și 24 zile acumulată în cadrul Ministerului Afacerilor Interne și calcularea acesteia conform soldei bănești lunare în mărime de 14 130 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 112,116-121).

Hotărârea instanței de fond a fost contestată de către Casa Națională de Asigurări Sociale la data de 20 mai 2020. Se reține că perioada 17 martie -15 mai 2020 s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, iar în baza pct. 8 al Anexei dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 1 din data de 18 martie 2020 termenele de exercitare a căilor de atac au fost suspendate de drept, urmând a curge după încetarea stării de urgență. Astfel, Casa Națională de Asigurări Sociale a exercitat dreptul la apel în termen.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 30 septembrie 2020 a respins apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale (f.d. 168, 169-178).

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi decizii (f.d. 186-192).

Prin decizia din 24 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, a fost casată decizia din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia din 28 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, a fost casată integral hotărârea din 05 martie 2020 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă decizie de admitere parțială a acțiunii depusă de Igor Stanciu. A fost anulată decizia nr. 38/2019/96 din 10 ianuarie 2019 privind refuzul stabilirii pensiei reclamantului Igor Stanciu și răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale la cererea prealabilă nr. S-860/19 din 20 aprilie 2019. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să stabilească pensia pentru vechime în muncă de 22 ani 05 luni și 24 zile acumulată în cadrul Ministerului Afacerilor Interne cu calcularea acesteia conform certificatului nr. 150 din 07 iunie 2018 din data adresării reclamantului cu cererea pentru stabilirea /reexaminarea pensiei-20 iulie 2018.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 53 alim. (1) din Constituția Republicii Moldova, art. 3, 10 alin. (1), 17, 19, 168 alin. (1) și (3) lit. a) și b), 208 alin. (1), 209 alin. (10 lit. a), 206 alin. (1) lit. b), 224 alin. (1) lit. b) Codul administrativ, art. 1, 2 alin. (1), 13 lit. a), 14 lit. a) 18 lit. c), 48, 49, 50 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, art. 33 alin. (2) din Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996, pct. 7 lit. g) și 8 lit. d) al Hotărârii de Guvern nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a

vechimmii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne.

Instanța de apel a menționat că, s-a constatat cu certitudine că pentru calcularea vechimmii în muncă cu înlesnirile solicitate este necesar ca persoana să întrunească două condiții, și anume: instituția în care persoana execută serviciul să fie o subdiviziune indicată în pct. 8 a Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21.02.1994 și să-și exercite serviciul nemijlocit în închisori, izolatoare de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici.

Cu raportare la speța în cauză, Completul judiciar al instanței de apel a conchis că, reclamantul întrunește condițiile legale ca să beneficieze de recalcularea pensiei urmare a calculării vechimmii în muncă cu avantaje pentru perioadele 16 martie 1998-15 iulie 1998, 29 noiembrie 2001-25 iulie 2003 și 01 aprilie 2005-30 mai 2008, în care Stanciu Igor a activat în cadrul Izolatorului de detenție provizorie al Comisariatului de Poliție Ocnița.

În acest sens, Completul judiciar a menționat că, potrivit ordinului nr. 96 din 20 martie 2018, Ministerul Afacerilor Interne a ordonat: acordarea înlesnirilor două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, corpului de ofițeri și subofițeri din cadrul subdiviziunilor, autorităților administrative și instituțiilor din subordinea Ministerului Afacerilor Interne (funcționarilor publici cu statut special și militarilor din cadrul MAI), pe perioada activității în cadrul subdiviziunilor de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie), care urmează a fi luate în considerare la calcularea vechimmii în muncă pentru stabilirea pensiei în conformitate cu prevederile Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23.06.1993.

Eliberarea confirmărilor privind înlesnirile prevăzute la pct. 1 al prezentului ordin la calcularea vechimmii în muncă pentru stabilirea pensiei pentru funcționarii publici cu statut special și militarii care și-au îndeplinit serviciul în cadrul Serviciilor de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie), se va realiza la cererea acestora, de către autoritățile și instituțiile din subordine prin intermediul subdiviziunilor de resurse umane, conform competenței, care va fi determinată după ultimul loc de muncă al solicitantului. În cazul lichidării subdiviziunilor în care solicitanții în care solicitanții au activat anterior, confirmările vor fi eliberate de către subdiviziunile, autoritățile administrative au instituțiile din subordinea MAI, sau au devenit succesorul de drepturi și obligații sau au preluat competențele subdiviziunilor de poliție reorganizate sau lichidate.

Prin urmare, aplicabilitatea Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21.02.1994 și ordinului MAI nr. 96 din 20.03.2018, este deja determinată de angajator, care doar urma să fie reținută de către autoritatea pârâtă și, respectiv, efectuate acțiunile corespunzătoare de recalculare a vechimmii în muncă și prin urmare, a mărimii pensiei în privința reclamantului Igor Stanciu.

Subsecvent Completul judiciar al instanței de apel a notat că, ordinul MAI nr. 96 din 20.03.2018 „Cu privire la recunoașterea unor înlesniri pentru stabilirea pensiei anumitor categorii de funcționari publici cu statut special și militari din cadrul Ministerului Afacerilor Interne este un act administrativ normativ valabil, care produce efectele juridice de rigoare și urmează a fi aplicat corespunzător.

În circumstanțele descrise, instanța de apel a anulat decizia nr. 38/2019/96 din 10 ianuarie 2019 privind refuzul stabilirii pensiei reclamantului Stanciu Igor și răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale la cererea prealabilă nr. S860/19 din 20 aprilie 2019.

În conformitate cu prevederile art. 50 alin. (2) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, în cazul adresării tardive, pensia pentru perioada precedentă se stabilește de la data apariției dreptului la pensie, dar cel mult cu 12 luni înainte de solicitarea pensiei.

Astfel, instanța de apel a subliniat că, apelantul Casa Națională de Asigurări Sociale urmează să stabilească pensia pentru vechime în muncă de 22 ani 05 luni și 24 zile acumulată în cadrul Ministerului Afacerilor Interne cu calcularea acesteia conform Certificatului nr.150 din 07 iunie 2018 din data adresării reclamantului cu cererea pentru stabilirea /reexaminarea pensiei-20 iulie 2018.

La capitolul dat, instanța de apel a respins ca neîntemeiată pretenția reclamantului cu privire la stabilirea pensiei lui Igor Stanciu pentru vechime în serviciu cu calcularea acesteia conform soldei bănești lunare în mărime de 14 130 de lei. Or, conform art. 14, lit. a) din Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993 mărimea pensiilor pentru vechime în muncă se stabilește în următoarele proporții: a) pentru militarii care au îndeplinit serviciul prin contract, pentru persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și pentru funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri care au o vechime în serviciu stabilită la art. 13 lit. a) - 50 procente din suma soldei, iar pentru cei pensionați pentru limită de vârstă sau din motive de boală - 55 procente din suma soldei; pentru fiecare an complet de vechime în serviciu peste vechimea stabilită la art. 13, lit.a) - 3 procente din sumele respective ale soldei, dar în total nu mai mult de 75 procente din aceste sume.

În conformitate cu prevederile art. 44 din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 (în vigoare la momentul apariției dreptului la pensie) pensia pentru militarii care au satisfăcut serviciu prin contract, pentru persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și pentru familiile lor se calculează din solda acestora. Pensia pentru persoanele menționate se calculează din: salariul funcției, salariul pentru gradul militar sau special, sporul procentual pentru vechime în serviciu primite înainte de concediere, precum și din media lunară a altor recompense, plăți, sporuri și suplimente primite în ultimul an de serviciu, cu excepția plăților compensatorii și a indemnizației bănești unice în mărimea sumei mijloacelor bănești de întreținere pe un an.

Prin prisma normei de drept menționate instanța de apel a conchis că pensia militarilor care au satisfăcut serviciu prin contract, pentru persoanele din corpul de

comandă și din trupele organelor afacerilor interne se calculează: din salariul funcției, salariul pentru gradul militar sau special, sporul procentual pentru vechime în serviciu primite înainte de concediere, precum și din media lunară a altor recompense, plăți, sporuri și suplimente primite în ultimul an de serviciu.

Cercetând certificatul despre întreținerea bănească nr. 6 din 06 iulie 2018 eliberat de către Inspectoratul de Poliție Ocnița, Colegiul specializat al instanței de apel a constatat că Igor Stanciu a primit următoarele tipuri bănești: a) către ziua eliberării: gradul militar - 300,00 lei, salariul de funcție - 600,00 lei și sportul pentru vechime în serviciu 35% - 315,00 lei. În total 1 215,00 lei, b) sporurile la salariu supuse achitării în decursul unui an înainte de eliberare în total de 14 130,00 lei.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță obligând Casa Națională de Asigurări Sociale să-i stabilească pensia lui Igor Stanciu din solda de 14 130,00 de lei nu a explicat care este raționamentul acestui calcul în condițiile în care legea prevede că temei pentru calculul mărimii pensiei îl constituie solda lunară. În condițiile descrise, cererea de chemare în judecată în această parte este una neîntemeiată.

Aplicând prevederile art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de apel a respins pretenția reclamantului cu pricire la încasarea cheltuielilor de judecată, deoarece Iwgor Stanciu nu a probat suportarea cheltuielilor de judecată la examinarea prezentului litigiu.

De asemenea, cu referire la art. 2006 alin. (1) și (2), 2036 alin. (1) din Codul civil și art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de apel a concluzionat că reclamantul nu a probat cauzarea de către pârât a prejudiciului moral și prin urmare pretenția acestuia este una neîntemeiată.

La 27 ianuarie 2022, prin intermediul adresei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a expediat cererea de recurs nemotivată, iar la 26 aprilie 2022, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, anularea deciziei din 28 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d. 62, 64, 71-74).

În susținerea recursului recurenta a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată, prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Făcând referire la pct.7 lit. g) și pct. 8 lit.d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, recurenta a relevat că, instanța de apel nu a verificat totalitatea circumstanțelor care garantează expres acordarea înlesnirilor pentru calcularea vechimii în muncă două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu.

Astfel a indicat că două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu se acordă persoanelor care au activat în penitenciare de tip închis și nu provizoriu cum este indicat în ordinul emis de MAI.

A considerat că instanța de apel nu a verificat totalitatea circumstanțelor relevate mai sus, emițând acte judecătorești neîntemeiate.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 decembrie 2021 și la 27 ianuarie 2022 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus cerere de recurs nemotivată.

Iar, la 01 aprilie 2022 a fost notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin intermediul oficiului poștal, decizia integrală (f.d. 69, vol. II).

În condițiile enunțate, recursul motivat depus la 26 aprilie 2022, prin intermediul adresei electronice și la 29 aprilie 2022 prin intermediul oficiului poștal, sunt în termen (f.d. 70-75, 80-88, vol. II).

La 27 aprilie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Igor Stanciu, persoanelor terțe Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției copia recursului motivat depus de Casa Națională de Asigurări Sociale cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, notificată acestora, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție (f.d. 90-95, vol. II).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)- f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de

inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru